

Vid flödets kant

Ankaret runt halsen
är inte längre
tungt

Spindelns väv är inte starkt nog
för att kunna
binda.

Jag förskjuts längre fram och pendlar ej
mellan sans och vett.

Tårar välbevarad i trädets bark
kristalliseras och färdas i trädets
ådror . . . tills lövens tårar faller
till marken och solens strålar
reflekteras på de ruttnande löven.

Stjärnregnet föll på en ny planet

Himlaskådespelet utspelade sig
bakom molnen

Ingen vet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Night Soul Woman med Poeter.se id #7592 innehar upphovsrätten